(Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji)

SKUPNO STALIŠČE SVETA 2005/304/SZVP

z dne 12. aprila 2005

o preprečevanju, obvladovanju in reševanju konfliktov v Afriki in o razveljavitvi Skupnega stališča 2004/85/SZVP

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 15 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za preprečevanje, obvladovanje in reševanje konfliktov na afriški celini so v prvi vrsti odgovorni prebivalci Afrike sami.

(2) Mednarodno pravo opredeljuje okvir za dejavnosti, ki se izvajajo v sklopu preprečevanja, obvladovanja in reševanja konfliktov v Afriki.

(3) Glavno odgovornost za vzdrževanje mednarodnega miru in varnosti na podlagi Listine Združenih narodov prevzame Varnostni svet Združenih narodov.

(4) Pri oblikovanju sklepov Varnostnega sveta ZN je obramba stališč in interesov Evropske unije v polni meri zagotovljena z uporabo člena 19 Pogodbe o Evropski uniji.

(5) Svet je 26. januarja 2004, sprejel Skupno stališče 2004/85/SZVP o preprečevanju, upravljanju in reševanju konfliktov v Afriki [1].

(6) Svet je 22. novembra 2004 potrdil Akcijski načrt o podpori EVOP za mir in varnost v Afriki ter sklepe o miru in varnosti v Afriki ter 13. decembra 2004 odobril smernice za izvajanje tega Akcijskega načrta. V tem okviru je Svet poudaril dopolnjevalni značaj dejavnosti v okviru SZVP (vključno s podporo EVOP), fonda mirovne pomoči za Afriko, instrumentov Skupnosti in dvostranskih ukrepov držav članic.

(7) Zavzemanje za mir, varnost in stabilnost na celini je eden od ciljev Afriške unije (AU), mirno reševanje konfliktov med državami članicami pa eno od poglavitnih načel, vnesenih v ustanovno listino AU. Preprečevanje, obvladovanje in reševanje konfliktov so bili predmet dialoga z Organizacijo afriške enotnosti (OAE) in njeno naslednico AU, vključeni pa so v Kairsko izjavo in Akcijski načrt. AU in afriške subregionalne organizacije predstavljajo osrednje akterje pri preprečevanju, obvladovanju in reševanju konfliktov v Afriki.

(8) Učinkovito preprečevanje konfliktov zahteva strategije, ki omogočajo vzpostavitev pogojev za stabilno in bolj predvidljivo mednarodno okolje ter celovite in uravnotežene programe pomoči in razvojne programe za ublažitev pritiskov, ki sprožajo nasilne konflikte; upoštevati pa je treba tudi pomen ekonomskih dejavnikov v konfliktih v Afriki ter možnosti diplomatskih in ekonomskih ukrepov za preprečevanje in reševanje nasilnih konfliktov.

(9) Obstaja povezava med preprečevanjem konfliktov ter demokracijo, človekovimi pravicami, pravno državo in dobrim javnim upravljanjem, zlasti če igra razvojno sodelovanje strateško vlogo pri krepitvi zmogljivosti za obvladovanje konfliktov na mirne načine.

(10) Povezanost med HIV/AIDS in konflikti je treba obravnavati v vseh politikah, ki zadevajo mir in varnost. Zaradi nestabilnosti nastajajo v vseh fazah konflikta – od preprečevanja do obnove – pogoji, ki povzročajo pospešeno širjenje pandemije. Širjenje HIV/AIDS ima samo po sebi resne kratko- in dolgoročne socialnoekonomske in politične posledice.

(11) Evropska skupnost in njene države članice so 23. junija 2000 v Cotonouju pristopile k Sporazumu o partnerstvu z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami (AKP).

[1] UL L 21, 28.1.2004, str. 25.

(12) Evropski parlament je 30. novembra 2000 sprejel resolucijo o sodelovanju žensk pri mirnem reševanju konfliktov, skupna parlamentarna skupščina AKP-EU pa je 21. marca 2002 sprejela resolucijo o vprašanjih enakosti spolov.

(13) Svet je 8. decembra 2003 sprejel smernice v zvezi z otroki in oboroženimi spopadi –

SPREJEL NASLEDNJE SKUPNO STALIŠČE:

Člen 1

1. EU prispeva k preprečevanju, obvladovanju in reševanju nasilnih konfliktov v Afriki s krepitvijo afriških sposobnosti in sredstev za ukrepanje na tem področju, zlasti s pomočjo okrepljenega dialoga z AU, s subregionalnimi organizacijami in pobudami ter z organizacijami civilne družbe ter z nudenjem podpore le-tem. Na ta način EU sprejme nadaljnje ukrepe za pospešeno usklajevanje med številnimi akterji, ki bi utegnili biti udeleženi, vključno s tesnejšim usklajevanjem ukrepov, ki jih sprejmejo Skupnost in njene države članice, predvsem v okviru Akcijskega načrta o podpori EVOP za mir in varnost v Afriki in smernic za njegovo izvajanje.

2. EU zlasti izvaja Akcijski načrt o podpori EVOP za mir in varnost v Afriki v skladu s smernicami, ki jih je odobril Svet. Usklajevanje prispevkov držav članic in Skupnosti se izboljša in preuči se možnosti za mehanizem upravljanja, ki bi olajšal združevanje prostovoljnih prispevkov držav članic.

3. EU s krepitvijo svojih sposobnosti na področjih kriznega upravljanja in preprečevanja konfliktov za dosego zgoraj navedenega cilja izboljšuje svoje tesno sodelovanje z ZN in ustreznimi regionalnimi in subregionalnimi organizacijami. Sodelovanje z ZN na področju kriznega upravljanja se še naprej razvija v skladu z izvajanjem Skupne izjave o sodelovanju ZN in EU na področju kriznega upravljanja z dne 24. septembra 2003 in kot del tega izvajanja. EU ne glede na zavezo, ki jo je sprejela v zvezi z lastno odgovornostjo Afrike, ostaja v pripravljenosti, da s svojimi lastnimi zmogljivostmi sodeluje pri kriznem upravljanju v Afriki, kadar koli je to potrebno.

4. EU razvija dolgoročne pobude za preprečevanje konfliktov in za vzpostavitev miru in hkrati priznava, da je napredek na teh področjih potreben predpogoj tudi za afriške države pri izgradnji in vzdrževanju zmogljivosti za učinkovito soočanje s terorizmom.

5. EU razvija proaktiven, celovit in integriran pristop, ki služi tudi kot skupni okvir za dejavnosti posameznih držav članic. Kot del tega in z namenom izboljšanja sposobnosti za hitro ukrepanje, predsedstvo ob pomoči generalnega sekretarja/visokega predstavnika in Komisije še naprej oblikuje letni pregled, namenjen prepoznavanju in nadzoru potencialnih nasilnih konfliktov in predstavitvi političnih možnosti izbire, potrebnih za preprečevanje njihovega izbruha ali ponovitve.

Člen 2

Politika EU se osredotoča na preprečevanje izbruhov in razširitve nasilnih konfliktov s pomočjo hitrega ukrepanja ter na preprečevanje ponovitve nasilnih konfliktov. V tem okviru ukrepanje EU obsega:

— preprečevanje konfliktov z obravnavanjem strukturnih in globoko zakoreninjenih vzrokov ob spopadanju z neposrednimi vzroki – sprožilnimi dejavniki – nasilnih konfliktov,

— krizno upravljanje z obravnavanjem akutnih faz spopadov in s podporo prizadevanjem za končanje nasilja ob uporabi vseh možnih ukrepov, vključno s politično in praktično podporo regionalnim in subregionalnim pobudam za doseganje sporazuma o ustavitvi ognja med vsemi vpletenimi stranmi in podporo le-temu, in po potrebi z vzpostavitvijo operacije za krizno upravljanje,

— vzpostavljanje miru s prizadevanji za podporo pobudam za obvladovanje nasilnih konfliktov ter za pripravo in ohranjanje miroljubnih rešitev takih konfliktov,

— obnovo s podporo ekonomski, politični in socialni prenovi držav in družb, ki so izšle iz konfliktov, z namenom preprečevanja ponovnega stopnjevanja nasilja in za pospeševanje trajnega miru.

Člen 3

Da bi izboljšala svoj prispevek k obvladovanju konfliktov in se odzvati na obstoječe krize, EU upošteva:

— razvoj mednarodnih pravnih sistemov, mehanizme reševanja sporov in dogovore o sodelovanju na regionalni ravni, zlasti ustanovitev varnostnega in mirovnega sveta AU junija 2004,

— izgradnjo institucij s povečevanjem učinkovitosti nacionalne varnosti in pravosodnih institucij v Afriki, tudi za protiteroristične dejavnosti, in z opredelitvijo posebnih ukrepov v pomoč afriškim državam pri izpolnjevanju njihovih zavez v okviru obstoječih mednarodnih instrumentov na vseh zadevnih področjih, vključno z bojem proti terorizmu in nedovoljenemu trgovanju,

— podporo ratifikaciji in celovitemu izvajanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, ki lahko igra pomembno vlogo pri oblikovanju nacionalnih institucij v boju proti nekaznovanju. To vključuje krepitev pravosodnih institucij, ki imajo v tem pogledu pomembno dopolnjevalno vlogo. Posebna pozornost bo namenjena vojnim hudodelstvom, ki so zajeta v Rimskem statutu Mednarodnega kazenskega sodišča, kot na primer nabor ali vključevanje otrok, ki ima resne posledice za države, prizadete v konfliktih.

Člen 4

1. EU si prizadeva povečati svojo podporo dogovorom in prizadevanjem na regionalni ravni za preprečevanje konfliktov z izboljšanjem družbene odgovornosti, krepitvijo načela pravne države, usposabljanjem za preprečevanje konfliktov, ustvarjanjem zmogljivosti, med drugim za politične in ekonomske analize, sisteme zgodnjega opozarjanja, pogajalske/mediacijske spretnosti, z izboljševanjem mednarodnih mehanizmov za izvajanje sankcij in izvrševanje sodb, oblikovanjem mehanizmov za preučevanje ekonomskih dejavnikov, ki netijo spopade, ter s krepitvijo povezav med samimi regionalnimi organizacijami kakor tudi med lokalnimi, nacionalnimi in regionalnimi nedržavnimi akterji ter drugimi člani mednarodne skupnosti. Skupnost in njene države članice skrbno usklajujejo prizadevanja za podporo regionalnim in subregionalnim organizacijam na področju preprečevanja konfliktov, da se omogoči razvoj skupnih pobud in sinergij, vključno s skupnim načrtovanjem programov, kadar je to primerno.

2. Podpora EU za AU in njeno sodelovanje z AU na področju preprečevanja, obvladovanja in reševanja konfliktov se nadaljujeta z namenom oblikovati dolgoročno partnerstvo, zlasti v okviru nadaljnjega ukrepanja po Kairskem vrhu.

Člen 5

EU stremi k:

— podpori usmerjanju vidikov preprečevanja konfliktov v okviru razvojne in trgovinske politike Skupnosti in z njo povezanih strategij za posamezne države in regije,

— uvedbi, po potrebi, pokazateljev konfliktov ter instrumentov za ocenjevanje učinka miru in konfliktov v razvojnem in trgovinskem sodelovanju, da bi tako zmanjšala tveganje, ki ga pomoč in trgovina predstavljata pri netenju konfliktov, ter maksimalno uveljavila njun pozitivni vpliv pri izgradnji miru,

— zagotovilu, da bo celotno prebivalstvo lahko hitro deležno oprijemljivih koristi,

— izboljšanju usklajevanja med prizadevanji Skupnosti in prizadevanji njenih držav članic na tem področju,

— izboljšanju razvojnega in trgovinskega sodelovanja z regionalnimi, subregionalnimi in lokalnimi akterji, da bi zagotovila usklajenost pobud in podporo afriškim dejavnostim,

— usklajevanju svojih prizadevanj z mednarodnimi finančnimi institucijami.

Člen 6

1. EU dolgoročno podpira izboljšanje afriških zmogljivosti za operacije v podporo miru na regionalni, subregionalni in dvostranski ravni, skupaj z zmogljivostmi afriških držav pri njihovem prispevku k regionalni integraciji, miru, varnosti in razvoju. Ne glede na navedeno izboljšanje zmogljivosti, EU in njene države članice na podlagi posameznih primerov še naprej preučujejo možnosti razporejanja svojih lastnih operativnih zmogljivosti za namene preprečevanja konfliktov in kriznega upravljanja v Afriki v skladu z načeli Listine Združenih narodov in v tesnem sodelovanju z dejavnostmi ZN v regiji. Pri preučevanju se upošteva obseg zmogljivosti, oblikovanih v okviru zmogljivosti kriznega upravljanja EU, vključno z razporeditvijo civilnega osebja za potrebe dolgoročnega odzivanja na izgradnjo miru.

2. Države članice in Komisija si izmenjujejo informacije o vseh ukrepih, sprejetih v podporo zmogljivostim za operacije v podporo miru v Afriki, da bi tako izboljšale usklajenost in omogočile razvoj sinergij. Te informacije se povzamejo v letnem pregledu iz tega skupnega stališča, predvidenem v členu 14.

3. Države članice in Komisija dajejo večjo prednost oblikovanju državnih in regionalnih strategij ter oceni tveganja. Strategije za posamezne države se lahko oblikujejo z uporabo standardiziranih pokazateljev in ob pomoči skupin strokovnjakov. Ocena tveganja in državne strategije bi imele koristi od širše uporabe lokalnih znanj in vedenj, vključno z informacijami lokalnih strokovnjakov, usposobljenih na področjih zgodnjega opozarjanja in ocene tveganja.

4. Države članice in Komisija si v zvezi z afriškimi zmogljivostmi za operacije v podporo miru prizadevajo za izboljšanje usklajenosti na področju dvostranskega ukrepanja v podporo AU in afriškim subregionalnim organizacijam, zlasti Gospodarski skupnosti zahodnoafriških držav, Skupnosti za razvoj južne Afrike in Medvladni organizaciji za razvoj, Gospodarski skupnosti centralnoafriških držav ter Ekonomski in monetarni skupnosti centralne Afrike.

5. Države članice in Komisija sistematično vabijo druga drugo ali po potrebi predsedstvo k sodelovanju na urjenjih in seminarjih, ki jih organizirajo z namenom okrepitve afriške zmogljivosti za vzdrževanje miru.

6. Z zainteresiranimi tretjimi državami se poskušajo usklajevati dejavnosti za izboljšanje in izmenjavati izkušnje o teh dejavnostih, predvsem z Združenimi državami, Kanado, Norveško in Japonsko, zlasti v okviru političnega dialoga s temi državami.

7. EU si prizadeva še naprej izboljšati svoje usklajevanje z ZN, zlasti z Oddelkom za mirovne operacije, glede vseh dejavnosti, ki imajo za cilj okrepitev afriških zmogljivosti za operacije v podporo miru.

8. EU preuči načine za čim boljšo usklajenost prizadevanj na področjih usposabljanja in urjenja.

9. EU na *ad hoc* osnovi in v lastnem imenu, ločeno ali v povezavi s programi, ki jih uvedejo posamezne države članice, v določenem času, če je prisotna dodana vrednost, preuči uvedbo programov za izboljšanje zmogljivosti. Tako ukrepanje lahko zajema manjše opazovalne misije iz afriških organizacij med urjenji za vzdrževanje miru EU in sega vse do obsežnejših programov usposabljanja.

Člen 7

Države članice še naprej vodijo omejevalno politiko v zvezi z izvozom orožja ob polni uporabi Kodeksa EU o ravnanju pri izvozu orožja. Zavedajoč se, da lahko razpoložljivost in kopičenje orožja v obsegu, ki presega zakonite varnostne potrebe, pripomoreta k nestabilnosti in da je boj za zaviranje nezakonitega trgovanja z orožjem pomemben prispevek k procesom blažitve napetosti in doseganja sprave, države članice in Komisija:

— sodelujejo pri zavzemanju za mednarodno spoštovanje embarga na orožje in drugih zadevnih sklepov Varnostnega sveta ZN in podpirajo pobude za učinkovito izvajanje takih ukrepov,

— nadalje podpirajo in dejavno upoštevajo regionalne pobude, ki pripomorejo k preprečevanju in boju proti nezakonitemu trgovanju z orožjem,

— sodelujejo pri spodbujanju pridruženih držav, da se te prilagodijo načelom in ukrepom, ki jih je sprejela EU. EU tudi obravnava možnost podpore afriškim prizadevanjem za izboljšanje nadzora nad proizvodnjo, izvozom in uvozom orožja ter podpore nadzoru ali odstranjevanju odvečnega osebnega orožja, kakor tudi podpore afriškim prizadevanjem za obravnavanje vprašanj v zvezi z osebnim orožjem v skladu s Skupnim ukrepom Sveta 2002/589/SZVP z dne 12. julija 2002 o prispevku Evropske unije v boju proti destabilizirajočemu kopičenju in razširjanju orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja [1],

— še naprej podpirajo Akcijski program ZN o nezakoniti trgovini z orožjem malega kalibra in lahkim strelnim orožjem z vseh vidikov ter pogajanja Protokola o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo ZN proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, ki ga je sprejela Generalna skupščina ZN 31. maja 2001.

Člen 8

1. EU:

— skuša najti rešitve za ekonomske dejavnike, ki netijo spopade,

— si prizadeva za pospeševanje nadaljnjega vključevanja Afrike v svetovno gospodarstvo in za podporo enakopravnemu dostopu do koristi in priložnosti za vse družbe,

— podpira ekonomsko in politično sodelovanje, npr. v obliki regionalnih stabilizacijskih sporazumov, za krepitev odnosov med stranmi kot preprečevalni ukrep in ukrep za izgradnjo miru po konfliktu,

— skrbi za to, da ukrepi za regionalno trgovinsko integracijo, ki v političnem okviru vključujejo varnostne mreže za ranljive skupine, delujejo v podporo preprečevanju in reševanju konfliktov.

2. EU tudi:

— sodeluje pri spodbujanju vsesplošnega spoštovanja embarga glede nezakonitega izkoriščanja blaga visoke vrednosti in trgovine z njim ter drugih zadevnih sklepov Varnostnega sveta ZN; in podpira pobude za učinkovito izvajanje takih ukrepov,

— aktivno deluje v smeri iskanja sredstev za odpravo nezakonitega izkoriščanja naravnih virov, ki prispeva k izbruhom, stopnjevanju in nadaljevanju nasilnih konfliktov,

— po potrebi izvaja omejevalne ukrepe, vključno z ekonomskimi in finančnimi sankcijami, usmerjenimi proti akterjem, ki se okoriščajo z nasilnimi konflikti in jih podžigajo. V tem kontekstu je treba nadalje preučiti vlogo (pozitivno ali negativno), ki naj jo na področju preprečevanja in reševanja konfliktov igra zasebni sektor.

[1] UL L 191, 19.7.2002, str. 1.

Člen 9

EU v različnih fazah konflikta:

— ocenjuje pomembno vlogo, ki jo lahko igrajo „nedržavni akterji“, bodisi da netijo konflikt, bodisi da pripomorejo k reševanju ali preprečevanju le-tega. Vsekakor je treba upoštevati njihovo vlogo in morebiten pozitivni prispevek,

— spodbuja izvajanje Resolucije Varnostnega sveta ZN 1325 o ženskah, miru in varnosti, in sicer zagotavlja, da se vidik enakosti spolov upošteva pri načrtovanju, izvajanju in ocenjevanju učinka konflikta, potreb različnih akterjev v konfliktu ter ravni in značaja sodelovanja pri odločanju glede preprečevanja, obvladovanja in reševanja konfliktov, vključno z mirovnimi procesi in pogajanji,

— učinkovito in celovito preučuje kratko-, srednje- in dolgoročne učinke oboroženih konfliktov na otroke z uporabo različnih razpoložljivih instrumentov in na podlagi preteklih in tekočih dejavnosti v skladu z resolucijama Varnostnega sveta ZN 1460 in 1539 o otrocih in oboroženih konfliktih in v skladu s smernicami EU glede otrok in oboroženih konfliktov. Poskuša tudi vplivati na akterje iz tretjih držav (vlade ter nedržavni akterji, vključno z oboroženimi skupinami), da sprejmejo učinkovite ukrepe za zaščito pravic otrok, ki so prizadeti zaradi oboroženih konfliktov.

Člen 10

Da bi izrazila potrebo po ohranitvi osredotočenosti na konflikte tudi potem, ko so ti izgubili ostrino, in da bi prispevala k doslednejšemu in bolj sistematičnemu pristopu k obravnavanju povojnih stanj v Afriki, EU:

— razvija in organizira lastne zmogljivosti za podporo reforme področja varnosti v okviru demokratičnih načel, spoštovanja človekovih pravic, pravne države in dobrega javnega upravljanja, zlasti v državah na prehodu iz nasilnih konfliktov k trajnemu miru,

— nadaljuje in utrjuje podporo pri reševanju težav v zvezi z destabilizirajočim kopičenjem in nenadzorovanim širjenjem orožja malega kalibra,

— krepi podporo razorožitvi in trajni ponovni vključitvi nekdanjih demobiliziranih borcev s posebnim poudarkom na potrebah v zvezi z enakostjo spolov in potrebah otrok, rekrutiranih za sodelovanje v vojaških dejavnostih,

— povečuje svojo pomoč pri odstranjevanju obstoječih zemeljskih min in spodbuja osveščenost o nevarnosti min ter spodbuja razvoj afriških zmogljivosti za odstranjevanje min,

— nadaljuje s podporo dejavnostim, ki imajo za cilj ponovno vključitev v družbo izkoreninjenega prebivalstva po konfliktu, ob upoštevanju ustreznih usmeritvenih načela o notranji razseljenosti, izdanih s strani predstavnika Generalnega sekretarja ZN,

— spodbuja spravo in podpira obnovo, ki sta potrebni državam, izhajajočim iz konfliktov, da ponovno vzpostavijo politiko dolgoročnega razvoja,

— v skladu s Skupnim stališčem Sveta 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču [1] v političnem dialogu z afriškimi sogovorniki ponovno poudarja svojo trdno zavezanost podpori Mednarodnemu kazenskemu sodišču in svoje stališče v zvezi s predlogom ZDA o dvostranskih sporazumih o neizročanju.

Člen 11

EU ocenjuje možnosti za sodelovanje na nacionalni in regionalni ravni na tem področju ter ob širokem spektru instrumentov predlaga poti za reševanje problema razmerja med radikalizacijo verskih skupin in njihovo ranljivostjo za novačenje v teroristične organizacije v luči preprečevanja konfliktov in izgradnje miru. V tem okviru EU upošteva Skupno izjavo o terorizmu, ki jo je sprejela Ministrska konferenca EU-Afrika v Bruslju (11. oktober 2001), ter Skupno izjavo o terorizmu, ki je bila sprejeta na Ministrski konferenci EU - Afrika v Ouagadougouju (28. november 2002).

Člen 12

EU zagotavlja, da je reševanje vprašanja HIV/AIDS sestavni del strategij EU za preprečevanje in blažitev konfliktov. Dialog z AU o tem vprašanju, ki temelji na načelu lastninstva Afrike, je treba okrepiti. V tem kontekstu se ob pomoči operacijam v podporo miru zagotovijo dejavniki osveščanja in usposabljanja za preprečevanje HIV/AIDS, skladno z Resolucijo Varnostnega sveta ZN 1308 o HIV/AIDS in mednarodnih mirovnih operacijah.

[1] UL L 150, 18.6.2003, str. 67.

Člen 13

Svet je seznanjen, da namerava Komisija svojo dejavnost usmeriti v doseganje ciljev in prednostnih nalog tega skupnega stališča, z ustreznimi ukrepi Skupnosti, kadar je to primerno.

Člen 14

Na podlagi poročila predsedstva, sestavljenega v povezavi z generalnim sekretarjem/visokim predstavnikom in Komisijo, se to skupno stališče in njegovo izvajanje vsako leto pregledata in po potrebi spremenita.

Člen 15

Skupno stališče 2004/85/SZVP se razveljavi.

Člen 16

To skupno stališče začne veljati z dnem sprejetja.

Člen 17

To skupno stališče se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourgu, 12. aprila 2005

Za Svet

Predsednik

J.-C. JUNCKER